

Maestoso.

1.) J Dan-ne-mark en Drot der var, han heed den go-de
2.) Til Fest man ind-böd Wal-de-mar; for List hans Hjer-te

Wal-de-mar ham el-sked Folk og Hær. Sin Kon-ge-pligt han ö-ved tro, dog
frem-med var, thi gik han did med Lyst. Men un-der Gje-ste-bu-dets Fryd gjen-

piu mosso.

sjel-den byg-ger va-rig Ro hos den, som Kro-nen bær. Med A-vind saa Kong
löd for-ræ-dersk Svær-de-lyd, det gjaldt hans æd-le Bryst. Dog hel-dig han und-

Svend hans Roes og Væl-de sti-ge; og tit maa Dy-den vi-ge naar Svig be-lu-rer
veeg Falskhe-dens lumske Sna-rer. Guds stær-ke Haand be-va-rer saa tit den skyld-frie

tempo 1mo.

III° IP.

den. Ja tit maa Dy-den vi-ge naar Svig be-lu-rer den.
Mand. Guds stær-ke Haand be-va-rer saa tit den skyldfrie Mand.